

صادق؛ مثل نقاشی

یک بچه ۵ ساله

«کوچه مرجانی‌ها» ای سپیده ابرآویز رامی توان درینه ادبیات داستانی امروز ایران به تحلیل نشست؛ رمانی کوتاه یا در عالم داستانی بلندکه دراوه داستانی و نتیجه برای نویسنده در پردیش باشد؛ نخست این که استفاده از شیوه‌ای آشنا در زوایه دیدار شکنده‌های کتر استفاده شده‌ای را برای روایتگری که کاربرد.

ماجرای زبان راوی روایت می‌شود، بنابراین ما با زوایه دیدار شکنده‌ای را که از زوایه اول شخص روایه‌روییم، شیوه‌ای از روایتگری که باره امتحان شده و از همین رو اتخاذ آن می‌تواند دو خوبی و نتیجه برای نویسنده در پردیش باشد؛ نخست این که استفاده از شیوه‌ای آشنا در زوایه دیدار همان ابتدا همراه مخطابش را به همراه داشته باشد، به ویژه آن که از زوایه اول شخص است و همین باعث می‌شود همذات پنداری با راوی برسرعت و یکیست بیشتری اتفاق بیفتد و دوم این که این شیوه روایت می‌تواند رمان را خودپرکند. خط راز این رونکه گاه نویسنده اثر جای راوی بنشینید و به قضاوت رویدادها و شخصیت‌ها در باغات، خوشبختانه سپیده ابرآویز در کوچه مرجانی‌ها با این که جسوسانه خود را در معزز این خطر قرارداده، اما توائیسته از آسیب‌های احتمالی آن برکtar باشد.

او به جای این که به ورطه قضاوت بیفتند اتفاق از این شیوه روایت برای افزودن خودروایت‌هایی مواری برای روابط اصلی بهره برده است. مثلاً این را بخواهید: «شکوفه که مرده باشد خاطره‌های مردم با خودش می‌برد. خاطره‌ها اگر نباشند آدمی شود مثل نقاشی یک بچه پنج ساله. سرو دست و پا دارد، امامعمر ندارد، بُعد ندارد و می‌شود راحت پاکش کرد و دوباره کشید، شاید حتی از قبل هم قشنگر اما همان قدر خالی. همان قدر بی معنی، فقط برای گفتن این که وای باریکلا آدم کشیدی؟ چه فتنگ؟» رمان ابرآویز پر از این تعویض فضاهای صادفانه با استفاده از تمثیل و تشبیه همین باعث شده از این قضاوتی که می‌توانست مبلغه را باشد فراتر بود و باشکوهی‌ای مبنی حققت‌تر برسی.

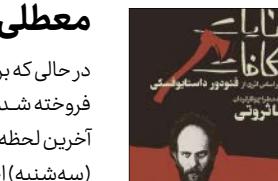
کوچه مرجانی‌ها داستان آدم‌های کوچه‌ای است به همین نام، آدم‌هایی که روایت آهارا در سال‌های بعد از ایاض جنگ پیش ماذکاره است.

همین انتخاب زمان روایت سبب شده این رمان از هیجان‌های مرسوم در مراهن‌های دفاع مقدس بر حذر باشد، هر چند این آسیب را به جان خربده که به رفتار نوستالژیک متن تن درده.

بدیهی است نویسنده می‌توانست به جای رویکردی خاطره‌بازیه با مقوله جنگ و دیگر ماباهاهای مسلط دهد، رویکردهای دیگری را جایگزین کن، اما در این معمایله بین هیجان‌های اغلب زمان‌های دفاع مقدس و رویکرد نوستالژیک به دهه ۶۰، او دومن را بگزیند و به راه سومی نیندیشیده است. با همه این اوصاف، کوچه مرجانی‌های سپیده ابرآویز اثری خواندنی است.

۱۴ صفحه است و می‌تواند یک بعد از هر تاجران را از ارام و پی سروصد اپرکند. کتاب را انتشارات کتاب‌نیستان با شمارگان ۱۲۰ نسخه منتشر کرده که در این روزهای شمارگان ۲۰ تایی، عدد چشمگیری می‌تواند بازگشته باشد. برای تهیه کتاب هم باید تا ۳۳ هزار و میانجی سر کیسه را شل کنید.

معطلي داستاني‌سيکي در تهران

پاساز ظهيرالاسلام
عکس:
آرنس عکس تهران

روایت جذاب و میدانی خبرنگار جام جم از پرسه در بورس کاغذکشی در ظهیرالاسلام

ماضی خودمانی کاغذ

کاغذ نیست اما... روایت اول

در بازار ظهیرالاسلام انواع مختلف کاغذ معامله می‌شود: از گلاسه تا پشت چسب‌دار؛ اما برای من کاغذ تحریر به خصوص تحریر ۷۰ گرمی که در چاکتاب مورد استفاده قرارم گیرد اهمیت خسارت‌شان را جبران کنند. از فروشنده‌های بعدی هم ترجیح می‌دهند از دارد، بنابراین باید سراغ این نوع کاغذ را بگیرم. اوضاع‌گلاسه کنند و بگویند کاغذ تحریر در بازار از اولین فروشنده درباره کاغذ تحریر پیدامش شود. بیشتر توضیحات شان حول این ۷۰ گرمی می‌رسیم، و انگار خیلی جدی وارد معامله شده باشیم، محو رهایی کنند. درباره میزان کاغذی که قرار است بخرم سوال می‌کنند و این که دقیقاً چه نوع کاغذی مد نظر هست. در پاسخ می‌گوییم: خبرنگارم، می‌گوید این نوع کاغذ را با قیمت ۴۰ تومان می‌شود پیدا کردا. اما مقدارش کم است و سریع اضافه می‌کنند؛ برای همین پرسیدم قدر کاغذ لازم دارد چون بیشتر از هزار بند نمی‌توان پیدا کرد. می‌رسم: چرا کم است و تعجب می‌کنم از این فروشنده معتقد این که چرا وارد باشند و کتابی منتشر نشود. تاکنون قیمت از آنجه هست بالاتر نزد و به اعتقد رسیده، سالانه حدود ۴۰۰ بند کاغذ برای فروشنده‌گان، حتی اگر کتابی می‌کند من تشریش شود با این قیمت‌ها بازار هم به ضرر دولت نخواهد بود. در ادامه سر صحبت‌هایش بازمی‌شود که شب گشت و گذار در این بازار حکایت آن دارد که جواب روش فروشنده‌گان کاغذی را که وزارت عید، تعداد زیادی از ناشران کاغذی را که وزارت ارشاد در اختیارشان قرار داده بود به قیمت آزاد در بازار می‌فروختند. این فروشنده توضیح می‌دهد:

کاغذ هست، اما... روایت دوم

فرص می‌کنم نماینده یک موسسه فرهنگی با ناشری هست که قصد خرد کاغذ دارد. به این بهانه از فروشگاه‌های خیابان و پاساز ظهیرالاسلام سراغ کاغذ تحریر ۷۰ گرمی را می‌گیرم و با چهار قیمت متفاوت مواجه می‌شوم. قیمت کاغذ تحریر ۷۰ گرمی اندونزی با انداره صد ۷۰ سانتی‌متر در ظهیرالاسلام عبارت است از کمترین قیمت ۴۳۰ هزار تومان (ممکن است درجه یک نباشد) به درسنرینداندرا چون به گفته‌ای، تمام فروشنده‌گان بازار ظهیرالاسلام برای هر بند ۴۵۵ هزار تومان یا ۴۶ هزار تومان را برای هر بند بالاترین قیمت: این نوع کاغذ معمول ۴۰ هزار تومان گرچه این قیمت‌ها متفاوت هستند اما فروشنده‌گان که قیمت بالاتر را حافظ کرده‌اند، حاضرند با یک مشتری دست به نقد، راه بیانند و گفته این قیمت را در نظر نمی‌رسد. رسیده، سریع این فروشنده‌ای که روپریم نشسته و سردر دلش باز شده به حریق اینجا ادامه بدهد. او توضیح می‌دهد: تاجیر که هر بند کاغذ تحریر را ۱۰ هزار تومان روی هر بند سودهای می‌لیاره داشته‌اند. او ادامه می‌دهد: تاجیر که هر بند کاغذ تحریر را ۱۰ هزار تومان خرد و حالا ۴۵ هزار تومان می‌فروشد، یعنی روی هر باره باری که می‌فرستند اینجا می‌بلیون هاتمان سود کرده در مجموع ماهانه و سالانه سودهای می‌لیاره به جیب زده است.

یادآوری می‌کنم که اگر فاکتوری در کار نباشد، من هم به عنوان مامور خرد من توانم سهیم برای خود بردام. با لبخند می‌گویم: خانم مگراز این چیزها کم دیده‌ایم. تعجب می‌کنم که شما تنها آمدید. معمولاً چند نفر برای خرد می‌آیند که مامور خرد تواند در جوش دادن معامله سودی به چیزی این ایند. اورادامه به یک نکته قابل توجه اشاره می‌کند: حتی از برخی مارکز دولتی به جز مامور خرد، از واحد حراست و بازرسی و مدیریت هم نمایندگانی می‌آیند که پایه معامله. معمولاً هیچ کسی به دیگری اعتماد ندارد و همه با هم نکند که کسی کلاه‌برداری نکند اما همیشه مامور خریدها کار خودشان را می‌کنند.

این فروشنده در پایان تاکید می‌کند که به همین دلیل دوست ندارد با نهادهای دولتی همکاری کند. در حالی که برای اجرا بینمایش «جنایات و مکافات» به کارگردانی رضا شریعتی بیت فروش بیت جنایات و مکافات با کسانی که بیت خربده بودند تماش خواهد گرفت تا روز دیگر برای تماشای نمایش انتخاب شود. نمایش جنایات و مکافات برای اساس رمان جنایت و مکافات فنودور داستانی‌سیکی، جدیدترین نمایش رادیو رومانویچ اسکولنیکف را به عهده دارد.

مورد عجیب یک فروشنده

+ این‌که: +

از دادن فاکتور معدن‌روم! این جمله‌ای است که فروشنده به پوشح و پا یک مورد او توضیح می‌دهد: از هر بند کاغذی که می‌فرماییم جز در این هزار تومان سود می‌کنم و اگر به شما فاکتور بدیم، می‌توانید براساس آن مرا به تعزیرات معرفی کنید و از من شکایت کنید.

این فروشنده بار دیگر تاکید می‌کند که فقط حدود هزار تومان روی هر بند سود می‌کند و توضیح می‌دهد در حد نیاز است. به اعتقد رسیده، سودهای می‌لیاره داشته‌اند. او ادامه می‌دهد: تاجیر که هر بند کاغذ تحریر را ۱۰ هزار تومان خرد و حالا ۴۵ هزار تومان می‌فروشد، یعنی روی هر باره باری که می‌فرستند اینجا می‌بلیون هاتمان سود کرده در مجموع ماهانه و سالانه سودهای می‌لیاره به جیب زده است.

یادآوری می‌کنم که اگر فاکتوری در کار نباشد، من هم به عنوان مامور خرد من توانم سهیم برای خود بردام. با لبخند می‌گویم: خانم مگراز این چیزها کم دیده‌ایم. تعجب می‌کنم که شما تنها آمدید. معمولاً چند نفر برای خرد می‌آیند که مامور خرد تواند در جوش دادن معامله سودی به چیزی این ایند. اورادامه به یک نکته قابل توجه اشاره می‌کند: حتی از برخی مارکز دولتی به جز مامور خرد، از واحد حراست و بازرسی و مدیریت هم نمایندگانی می‌آیند که پایه معامله. معمولاً هیچ کسی به دیگری اعتماد ندارد و همه با هم نکند که کسی کلاه‌برداری نکند اما همیشه مامور خریدها کار خودشان را می‌کنند.

این فروشنده در پایان تاکید می‌کند که به همین دلیل دوست ندارد با نهادهای دولتی همکاری کند.

+ این‌که: +

